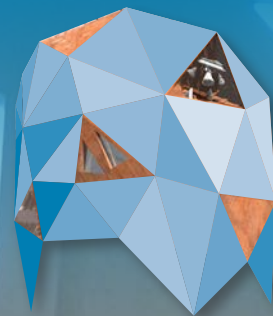

Pauluswerk

Overwin het kwade door het goede

beziinning

ontmoeting

Jaargang 20 - oktober 2016 - nummer 3

De Israëliisch-Palestijnse tragedie 2

Schrijverscafé 3

Het Open Atelier is voor iedereen 4

Rotterdamse Daklozendag druk bezocht 5

Gesprek met Bastiaan, Ben en Herman: Kosterij vormt belangrijke schakel in Pauluskerk " 6

Schrijverscafé 7

Overpeinzingen van een "ambassadeur" van de Pauluskerk 7

"Wie had dat gedacht" 8

daadwerkelijke hulp

De Israëlisch-Palestijnse tragedie

Een paar weken geleden bracht de Israëlische premier Netanyahu een tweedaags bezoek aan Nederland. Nederland is een van de weinige Europese landen die Israël en het daar gevoerde beleid nog min of meer onomwonden steunen. Het bezoek leverde in ieder geval de toezegging op, dat nog dit jaar een Nederlandse economische missie naar Israël zal gaan om de samenwerking tussen beide landen op een aantal terreinen nog verder te versterken. Voor Israël is Nederland een van de vijf belangrijkste handelspartners. "Nederland wil verder investeren in de band met de staat Israël", zegt het regeerakkoord. Bij de andere, met name de grote Europese landen valt juist het omgekeerde waar te nemen. Zij vinden, dat Israël de vorming van een Palestijnse staat in de weg staat door op Palestijns grondgebied te bouwen.

"Stop het gedoog- en beloonbeleid (van Nederland) jegens Israël", vond hij: "De bezetting en het nederzettingenbeleid terugdringen is feitelijk een pro-Israël daad stellen. Anders gezegd, wat sommigen zien als "Israël-bashing" is in feite het voorkomen van "Israël-crashing". Ik ben dat volstrekt met hem eens. In weerwil van alle kritiek als zou ook ik Israël bashen. Het tegendeel is het geval. Ik ben niet tegen Israël. Het land en al haar mensen verdienen een plaats onder zon, net als de andere landen en hun mensen. Ik ben tegen een beleid, dat systematisch een heel volk te gronde richt door al 49 jaar (of eigenlijk nog langer) hun gebieden bezet te houden, in weerwil van het internationale recht. Bezetting hoort tijdelijk te zijn, niet permanent. Bezetting doet bovendien niet alleen iets met de bezette, maar zeker ook met de bezetter. De bezetting houdt inmiddels ook Israël zelf in de greep. Heel haar denken en doen is doortrokken van bezetting, moreel, spiritueel, sociaal. En ook economisch. Uit onderzoek blijkt, dat het volhouden ervan buitengewoon kostbaar is, voor de Israëlische samenleving in het algemeen, maar vooral voor de armen en kwetsbaren. Steeds meer komt ook het democratische karakter van Israël onder druk, zoals met de antiboycotwet, die zelfs het pleiten voor een boycot van producten afkomstig uit de nederzettingen onderwerp kan maken van een civiele procedure. Of - meer recent - de pogingen de buitenlandse subsidiëring van mensenrechten- en vredesorganisaties in Israël aan banden te leggen als ook hun bestaan zelf.

Al in 2012 veroordeelden Duitsland, Frankrijk en Groot-Brittannië als leden van de Veiligheidsraad: "Israëls voortdurende aankondigingen de bouw van nederzettingen in de Bezette Palestijnse gebieden te versnellen dragen een vernietigende boodschap uit. Alle nederzettingenactiviteiten, ook in Oost-Jeruzalem, moeten onmiddellijk stoppen". Ondertussen groeit voorzichtig wereldwijd de steun voor het bestaansrecht van Palestina en de Palestijnen: een paar maanden geleden kregen de Palestijnen de steun van 130 landen voor hun aanvraag

voor het lidmaatschap van de Verenigde Naties. Nederland stemde tegen. Nederland blokkeerde ook een gezamenlijk Europees standpunt over Israël. Argument: dat standpunt zou te Israël-kritisch zijn. Hoe langer ik mij, bij tijd en wijlen intensief, in de Israëlisch-Palestijnse tragedie probeer te verdiepen, hoe vaker ik in het land kom bij onze Palestijnse en Israëlische vrienden, des te meer raak ik overtuigd van het gelijk van bijvoorbeeld voormalig Minister van Buitenlandse Zaken Hans van den Broek. Onder de titel

Een voorbeeld van hoe die bezetting is gaan uitwerken: de zogenaamde Westbank (zie het bijgevoegde kaartje). Volgens de Oslo-akkoorden van 1993 is het gebied op de westelijke Jordaanoever Palestijns gebied, maar dan wel verdeeld in drie categorieën: A, B en C-gebieden. In gebied A (18%) heeft de Palestijnse Autoriteit (PA) het formeel voor het zeggen. In gebied B (22%) is de zeggenschap gemengd: het burgerlijk bestuur ligt bij de PA, het militaire ("veiligheid") ligt bij de Israëli's, lees met name het leger. Wie goed kijkt, ziet tevens, dat al deze gebieden zijn opgedeeld in kleine stukjes, die feitelijk door Israël worden gecontroleerd via talloze checkpoints, nederzettingen en militaire posten. Het is de Palestijnen dus

niet mogelijk, zelfs niet in hun "eigen" gebied, vrij te reizen of zich te verplaatsen. Gebied C (60%) wordt volledig bestuurd en gecontroleerd door de Israëli's. Nagenoeg alle nederzettingen zijn gebouwd in dit gebied. Gebied C omvat ook het grootste deel van de natuurlijke reserves, onder andere water, en het open gebied. Meer dan 70% van de Palestijnse dorpen in gebied C is niet aangesloten op het waterleidingnet. Alle nederzettingen wel. Wie een huis ziet met op het dak een of meer zwarte watertanks, weet: hier wonen Palestijnen, niet Israëli's. Volgens de Oslo-akkoorden had deze situatie tijdelijk moeten zijn, een overgangperiode van 5 jaar naar volledig Palestijns (zelf)bestuur. De werkelijkheid is anders. Wie de situatie van deze Israëli's-Palestijnse tragedie, een tragedie van voortdurend onrecht en bezetting en beleid zonder uitzicht, toekomst en ontwikkelingsmogelijkheden aan beide zijden echt op zich laat inwerken, zou de moed in de schoenen zakken. De nog altijd, van alle kanten beleden, twee-staten-oplossing is allang door de feiten op de grond ingehaald. Zie het voorbeeld van de Westbank. Ook de voortdurend bepleite onderhandelingen hebben geen enkele zin. Voor de Palestijnen, de zwakke partij in het geheel, gaat het erom, dat recht wordt gedaan. Bij onderhandelingen hebben zij niets te winnen. Druk van buitenaf zou zeker kunnen werken.

Maar dan moeten landen als Duitsland, Frankrijk en Groot-Brittannië ook bereid zijn hun inzet met woorden (zie boven) ook door te zetten met de vooral economische macht van hun daden. Druk van het koperspubliek in de Europese landen zou zeker ook helpen, net als destijds met Zuid-Afrika, met geweldloze middelen. Dus BDS (Boycot, Divestment en Sanctions), waartoe wordt opgeroepen in het door Palestijnse christenen opgestelde Kairosdocument uit 2005. Veolia en G4S hebben zich inmiddels uit hun Israëli'sche activiteiten teruggetrokken. Maar wellicht ook druk van binnen uit. De Israëli'sche schrijver Nir Baram schreef recent het boek "Een land zonder grenzen. Een Israëli'sche schrijver reist door de bezette gebieden". Daarin bepleit hij het volgende: "... het gaat om de erkenning van één eenvoudig principe: Joden en niet-Joden moeten in alles gelijk zijn, of het nu in twee staten, een confederatie of één staat is." De Joods-Israëli'sche propagandamechanismen zijn erop gericht dit principe los te weken, om er een gefluisterde wens van naïevelingen van te maken, en toch is dit - niet één staat of twee staten - het principe waarover nooit een compromis mag worden gesloten". Naïef? Of is dit juist de weg, die vooral de jonge mensen, aan beide zijden en dus van binnenuit, daar moeten gaan?

Dick Couvée

Waarom is de Pauluskerk betrokken bij de Palestijnse zaak?

Kort na de eerste intifada (de opstand van de Palestijnse bevolking in 1987) tegen de in strijd met het internationale recht zijnde bezetting van de Westbank, Gaza en de Golan hoogvlakte, koos de Pauluskerk ervoor zich voor de gerechtvaardigde Palestijnse zaak in te zetten. Dat gebeurde als volgt. Met de slogan "no taxation without representation" kozen de bewoners van het nabij Bethlehem gelegen Beit Sahour (de schaapherderavakke van Lucas 2) toen voor de geweldloze strijd, door geen belasting meer aan de Israëli'sche bezetter af te dragen. De gevolgen waren desastreus. Militair ingrijpen, uitgaansverbod, confiscatie van goederen, arrestaties, in detentie en met name een dodelijk slachtoffer leidden ertoe, dat de voorganger van de Evangelisch Lutherse Kerk tevens hoofd van hun school daar een oproep om hulp deed aan kerken in de wereld en aan de Pauluskerk. Sindsdien is er tussen de Pauluskerk en onze Lutherse zustergemeente aldaar een hechte vriendschap ontstaan. Daarvan getuigt een gedenksteen op de campus van school en kerk met het opschrift: "for everlasting friendship" en zijn er regelmatig wederzijdse

bezoeken. Net als met het geloof moeten vriendschap en wederzijdse solidariteit handen en voeten krijgen door je in te zetten voor elkaar, samen met anderen binnen en buiten de kerk.

Kort geleden schreven onze vrienden daar ons het volgende: "I do appreciate your concern about the situation in my country. we hope that this bloody situation will come to an end someday, so as to live like the rest of the world to live in peace in the land of the Peace where our Lord, Jesus Christ, preach about it. In Bethlehem area the situation is fine except some intrusions from the Israeli Soldiers, arresting Palestinians young men during nights, shooting in the air and sometimes on the houses, in order to make people feel frightened, especially children who suffer a lot during these intrusions. This is in general the situation we live in. I am looking forward to hearing from you. Wish you all the best and a blessed Sunday. Would you pass my wishes and greetings to all our friends in St. Paul's Church!"

Met dank aan Kees Thieme, Dick Couvée

Steun de Pauluskerk

Als u het werk van de Pauluskerk wilt steunen, kunt u een bijdrage storten op een van de onderstaande banknummers:

Stichting Diaconaal Centrum Pauluskerk:
NL17INGB0005450726

Commissie van Bijstand Pauluskerk:
NL30INGB0005566116

Vereniging Vrienden van de Pauluskerk:
NL42INGB0005173535

Pauluskerk Vluchtelingenwerk:
NL44INGB0000128044

Uit het Schrijverscafé

OER

Ode aan de evolutie.

Het barende OER

Vit het OER komt alles voort

Het OER baart alles, zelfs het Woord

OERbaar OERvloed OERSprong Ooit

In het duister komt het Licht

Dat alles belicht dat voortkomt

En voortplant en Vitspruit

En groeit en Ver Andert

Verschildt en verder gaat

In verscheidenheid

Evolueert.

JAN

In deze rubriek publiceert de redactie, met instemming van de auteur, een gedicht dat werd gemaakt tijdens het "schrijverscafé" in de Pauluskerk.

Drie keer per week, op maandagmiddag, woensdagavond en donderdagmiddag is het Open Atelier in de Pauluskerk. Marcha, Ilse en Katherine zijn de vaste kunstenaars. Zij combineren hun werk als beeldend kunstenaar met het werk met de bezoekers van de Pauluskerk. Zij doen dit al een aantal jaren met heel veel plezier en vertellen hier graag over.

Het Open Atelier is voor iedereen

Open Atelier met bezoekers en de kunstenaars

Ruim 5 jaar werkt Ilse van der Laan iedere maandagmiddag in het Open Atelier van de Pauluskerk. In 2005 behaalde zij haar bachelors degree Fine Arts (Groningen) en in 2008 haar master Fine Arts (Den Bosch). Als begeleider werkte ze eerder in kerken in de regio Rotterdam en Amsterdam die net als de Pauluskerk een reguliere inloop faciliteren voor mensen met een zekere hulpvraag. "Ik geloof in de kracht van creatieve uitingsvormen als bouwstenen voor persoonlijke groei en eigenwaarde en wil mij voornamelijk als beeldend kunstenaar inzetten voor doelgroepen die hier veel steun aan beleven", aldus Ilse.

Ilse vertelt verder: "Acceptatie van de aanwezigheid van een depressie, verslaving of persoonlijkheidsstoornis, maar er niet mee identificeren is het doel. Om daar, voor een moment, los van te komen en in kunst een taal te vinden waarin expressie mogelijk is. Mensen komen soms grillig, opstandig of verlegen over maar hebben van binnen veel behoefte aan liefde, gezien te worden of een eenvoudig geluk en vinden vervolgens zachtheid in bijvoorbeeld het tekenen van een bloemetje of een huis. De eerste aanzet in de vorm van een streep op papier zie ik al als een enorme overwinning. Daarnaast is er ook behoefte aan intellectuele uitdaging".

Katherine Macbride werkt al 1,5 jaar op de woensdagavond. "Ik heb mijn master Beeldende Kunsten aan het Piet Zwart Institute afgerond en vond het leuk om in de Pauluskerk aan de slag te gaan. Het feit dat er geen hiërarchie is tussen de bezoekers trekt mij het meeste aan. Iedereen wordt hier op dezelfde manier behandeld. De bezoeker komt in het Open Atelier omdat hier geen druk ligt. Ze hoeven zich niet anders voor te doen en kunnen in alle rust aan de slag. Ik laat vooral de bezoekers vrij in hun eigen creativiteit: schilderen, tekenen, kleuren et cetera".

Op de donderdagmiddag is Marcha van den Hurk aanwezig. In 1999 behaalde zij haar master aan het Dutch Art Institute in Enschede. In 2011 begon zij in de tijdelijke kerk samen met Ilse aan het open atelier. Marcha vertelt: "ik wilde contact maken met de bezoekers en zocht naar manieren om te communiceren. Zo kwam ik op het idee van de dialoogtekeningen. Een gesprek op papier waar woorden en tekeningen elkaar aanvullen. Op een laagdrempelige, speelse manier ontstond er een nieuwe taal tussen twee of meer personen.

In de nieuwe locatie heb ik dat weer opgepakt maar dan op groot doek. De grote dialoogtekeningen ofwel gezelschapstekeningen zijn een representatie van wat er zoal leeft in de Pauluskerk. Diverse stijlen, culturen, zienswijzen kun je erin ontdekken". Marcha legt uit hoe ze te werk gaat: "We beginnen met tekenen, een eerste opzet. Al doende praten we erover en soms komt er een thema naar voren. Meestal wordt er zo'n 1,5 tot soms 3 maanden aan de grote tekening gewerkt: er is geen haast. De bezoekers maken gebruik van verschillende technieken door elkaar zoals verf, potlood, inkt, pastel, houtskool, en oliekrijt. In een oogopslag kun je terugkijken op een periode waarin we aan een bepaald thema gewerkt hebben. Dat geeft iedereen altijd veel voldoening. Als een doek af is dan hangen we deze op aan de speciale wand op het kerkplein zodat iedereen kan zien wat er gemaakt is".

Zwaan (tekening Freerk)

Freerk is 1 van de bezoekers die alle dagen in het open atelier te vinden is. Hij kwam hier 1,5 jaar geleden terecht. Voorheen tekende of schilderde hij nooit. Op de middelbare school had hij een 6 voor tekenen en was niet echt geïnspireerd. Tot hij op een dag hij in de kerkdienst van dominee Dick Couvée de gelijkenis van de talenten te horen kreeg. Hoe klein je talenten ook zijn; je kunt ze wel inzetten en kijken waar het toe gaat leiden. Hij is erg blij met deze stap: hij kan het beter dan hij dacht en laat een tekening van een zwaan zien. Hij tekent graag na, vooral dieren en bloemen maar schrijft er ook vaak een tekst of gedicht bij. Vorig jaar heeft hij zelfs een tekening verkocht! Dat geeft toch wel een gevoel van waardering.

Als hij hier bezig is, is hij meer gefocust en minder met andere dingen bezig. Daarbij vindt hij het ook erg gezellig in het atelier en ontmoet hij andere mensen. Hij vindt het leuk dat er verschillende kunstenaars zijn. Mede om die reden komt Freerk graag naar alle dagen dat het open atelier open is. Een bijkomend voordeel is dat de kunstenaars elkaar op kunnen vangen mocht er een verhinderd of ziek zijn. Want als het open atelier niet open is op de aangegeven dagen dan zijn de bezoekers erg teleurgesteld en uit balans. Voor velen een belangrijke dagbesteding die niet meer weg te denken is.

Het Open Atelier is een onderdeel van het kunst en cultuur programma in de Pauluskerk. Het programma heeft meerdere intenties: het creatief bezig zijn met bezoekers en daarbij in ontmoeting en dialoog komen met de bezoekers van binnen en buiten de Pauluskerk. Daarnaast is het een zinvolle dagbesteding en helpt het bezoekers te bouwen aan zelfgevoel en waardigheid.

Jacqueline Kolpa

Rotterdamse Daklozendag druk bezocht

Op vrijdag 16 september was de kerkzaal van de Pauluskerk gevuld met hulpverleners, deskundigen, politici, wetenschappers en uiteraard daklozen: de beste ervaringsdeskundigen. Aanleiding voor het organiseren van deze bijeenkomst is de verontrustende toename van het aantal dak- en thuislozen, mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats.

Dick Couvée gaf aan de hand van geprojecteerde beelden een overzicht van de huidige problematiek. Hij benadrukte dat dakloosheid voorkomen veel beter is dan genezen. De Pauluskerk roept de gemeente Rotterdam op om meer geld te steken in opvang. Dat geld wordt drie tot vier keer terugverdiend omdat daardoor bezuinigd kan worden op veiligheid, volksgezondheid en huisvesting.

Wethouder De Jong probeerde het beeld van toenemende dakloosheid terug te brengen tot beeldvorming. Dat lokte een felle reactie uit de zaal op: ledere dakloze is er een teveel! Volgens de wethouder spant de gemeente zich erg in, maar er moeten veel partijen met elkaar in gesprek, waarbij ook bureaucratie een rol kan spelen. Volgens hem is er geen financieel probleem, maar meer een doorstroom probleem.

Dick Couvée beaamde dat de gemeente wel een oplossing wil, maar dat de hulpverlening en de Pauluskerk aan de ene kant en de overheid aan de andere kant in verschillende werelden leven. De praktijk van alledag is weerbarstig. De wethouder zegde toe dat er binnenkort een gesprek komt tussen de Pauluskerk en hem.

Barbara van Straaten, onderzoeker bij het Instituut voor onderzoek naar leefwijzen en verslaving (IVO), presenteerde haar bevindingen. Ze noemde als meest genoemde redenen voor dakloosheid: financiële problemen, conflicten in persoonlijke relaties, ontslag van werk en psychische problemen. Daarna gaf Marcel

Slockers, bekend als de straatdokter bij Havenzicht, een uiteenzetting over zijn ervaringen en bevindingen. Hij concludeerde dat dakloosheid vaak een symptoom is van verslaving en psychiatrie. Daklozen sterven over het algemeen eerder en onder moeilijke omstandigheden. Goede zorg en opvang voorkomt veel ellende. Tot slot pleitte hij voor een snelle oplossing voor de onverzekerden problematiek. Ter afsluiting was er een debat met Elly van

Kooten, directeur Publieke Gezondheid, ondernemer Leo Buijn en Dick Couvée. De conclusie is dat er in elk geval meer aandacht voor het probleem dakloosheid is gekomen met deze dag in de Pauluskerk. Veel partijen zullen met elkaar moeten samenwerken. Op korte termijn zal het probleem niet zijn opgelost. Niemand zou op straat moeten slapen. Voorlopig is de praktijk helaas anders.

Hans Valkenburg

Gesprek met Bastiaan, Ben en Herman:

“Kosterij vormt belangrijke schakel in Pauluskerk”

De kosterij vormt een belangrijke schakel in de organisatie van de Pauluskerk. Het werk wordt verricht in nauwe samenwerking met de facilitaire dienst, de andere beroepskrachten en de vrijwilligers. Met de indiensttreding van een nieuwe medewerker werd enige maanden geleden het bestaande beroepsteam uitgebreid tot drie man. Reden voor de redactie van Pauluswerk om met de drie kosteren een afspraak te maken voor een gesprek. Op de middag dat afscheid werd genomen van de coördinator van het Open Huis, Plony de Jong, waren ze op enig moment allemaal aanwezig.

vindt hij een belangrijke aanvulling op de kerntaak van de Pauluskerk, de opvang en hulp aan mensen die in de knel zitten. Het contact met de bezoekers bestaat voor Bastiaan voornamelijk uit luisteren. De daadwerkelijke hulpverlening is een taak voor het maatschappelijk werk, het vluchtelingen werk en de artsen. Ben Suurland trad ruim anderhalf jaar geleden in dienst als koster. Hij wilde graag met mensen werken. Hij is teamleider geweest in de automatensector. Door een reorganisatie verloor hij zijn baan. Ben zocht ook een baan waarin hij zijn technische kennis kon gebrui-

eiste, waarbij de kok Lou ook een belangrijke rol speelt.

Bastiaan en Ben benadrukken dat het bewaken van de veiligheid in het gebouw van bezoekers, medewerkers en vrijwilligers, een verantwoordelijkheid is van de kosterij. Het handhaven van de orde, het sussen van amok en het brengen van rust, maakt het noodzakelijk dat er altijd minstens twee kosteren aanwezig zijn. Daarbij worden de beroepskrachten ondersteund door een aantal andere medewerkers en vrijwilligers. In de avonden is het maatschappelijk werk niet meer aanwezig.

Tussen de drukke werkzaamheden door, kon de redacteur hen even spreken.

Bastiaan Heuff is intussen ruim twee jaar in dienst als koster. Daarvoor werkte hij in Kenia voor de Fraters van Tilburg. Eerder werkte hij op een notariskantoor als notarieel medewerker. Bastiaan wilde iets geheel anders. Hij solliciteerde op een advertentie van de Pauluskerk. De combinatie van een commercieel en maatschappelijk- sociale omgeving sprak hem aan. Hij wilde graag met mensen werken. Het aspect van het meewerken aan de organisatie en uitvoering van bijeenkomsten en ontvangsten

ken. Onderhoud van een gebouw, kleine dingen zelf oplossen. Zijn ervaring als geluidsman bij een lokale omroep komt daarbij van pas. Hij solliciteerde ook op een advertentie van de Pauluskerk. Hij kende de Pauluskerk van vroeger, toen de bezoekers voor de buurt niet altijd een goede naam hadden. Inmiddels zijn het andere tijden. Ben heeft nu een ander beeld van de bezoekers en hun problemen. Hij vertelt dat de kosterij ook verantwoordelijkheid draagt voor de bevoorrading van het Open Huis. Er wordt van buitenaf veel voedsel aangeboden. Controle op de kwaliteit is een ver-

De kosterij moet dan in voorkomende gevallen mensen doorverwijzen, bijvoorbeeld om elders een slaapplek te krijgen.

Herman van Loenhout startte ruim vijf maanden geleden in de Pauluskerk als koster. Hij had twee jaar een werkloosheidsuitkering. Zijn baan als beheerder van een jongerencentrum raakte hij kwijt door bezuinigingen van de gemeente. Ook Herman kwam door een advertentie op het spoor van de Pauluskerk. Hij was dolblij dat hij werd aangenomen. In een groter samenwerkingsverband dan voorheen doet hij

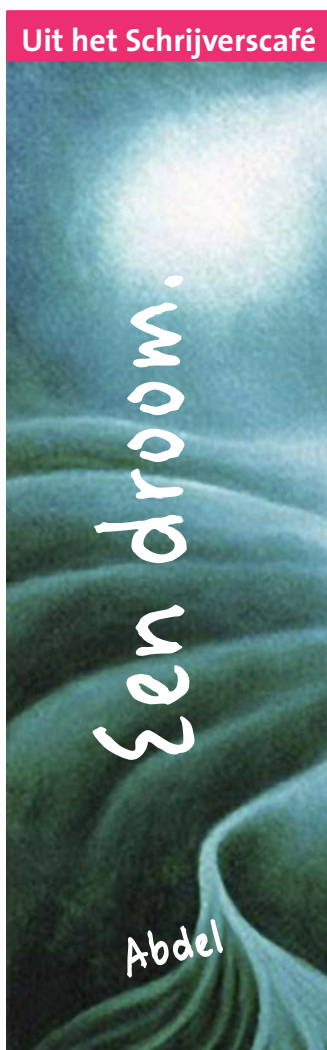
in feite hetzelfde werk. Herman heeft het erg naar zijn zin. Het teamwerk bevalt uitstekend en daarbij hoort ook werken in het weekend. De samenwerking met de vrijwilligers vindt hij erg goed verlopen. Herman ziet het werk in de Pauluskerk als nuttig werk dat helaas noodzakelijk is omdat zoveel mensen in de problemen zitten.

De korte kennismaking met de drie kosters laat zien dat zij, onafhankelijk van elkaar, de goede samenwerking noemen als sterk punt. Het team is een sterke eenheid. Zowel binnen de kosterij als met de andere geledingen binnen de Pauluskerk zijn de verhoudingen goed.

Luidklok Pauluskerk: geen touw maar een schakelaar brengt hem tot luiden

Is er dan toch niet een klein minpuntje? Bastiaan durft het aan. Hij had er altijd van gedroomd, dat wanneer hij nog eens in een kerk werkzaam zou zijn, hij de klok mocht gaan luiden door aan een lang touw te gaan hangen. Helaas wordt de luidklok van de Pauluskerk bediend met een simpel schakelaartje...

Hans Valkenburg

Hoe kon ik het over mijn hart verkrijgen,
Om in het hiernumaals te zwijgen...
Wel altijd goed en kwaad samenvoegend...
Verstrengeld, vrucht dragend... Voortdurend
is het strijd tussen Goed: het licht,
tegen het duister: het Kwaad.
Komt ooit een time-out,
een pauze, moment van wapenstilstand...
Vermorzeling, vraagt het Kwaad in het hiernumaals!
Vrede, rust, liefde, vindt men in het hiernumaals.
Is er een uitzondering,
is er een verandering,
een kering in het denken en doen van de mens?
Dat rust, vrede en liefde hier en nu heersen
in plaats van een soort droom hier missen.
De droom, die in ieder mens ingebakken is:
Dat goed Goed is
en dat allen de ander behandelen, zoals zij zelf
graag behandeld willen worden.
Worden en verworden en voor ieder een roze bril...
Niet Adam en Eva waren zondaren:
Geld maakt zonde!
Er is wel overvloed...
Hebberigheid ebt en vloedt in de lusten van de mens.
Droom over: genoeg nemen en
deel de vruchten met de ander!
Er is voor ieder genoeg, voor wie genoeg neemt!
Zo komt het tij terug...
Geloof in de kracht van de mens,
geloof tussen hemel en aarde.
Daartussen zweeft een droom: Tij keert terug...

Overpeinzingen van een “ambassadeur” van de Pauluskerk

In september bezocht ik de Havendagen in Rotterdam. Nederland en het water. Het blijft fascineren. Tussen alle bedrijvigheid en het vele scheepvaartverkeer, viel mijn oog plotseling op de waterbus, die dapper zijn rondje door de haven maakte.

Veel Rotterdammers kennen dat vervoermiddel en weten dat ze niet 112 hoeven te bellen. Maar hoe te reageren wanneer je dit voor het eerst ziet en er nooit van gehoord of over gelezen hebt?

Dit geldt voor veel situaties in onze complexe samenleving. We worden bedolven onder vermeende feiten, meningen, opvattingen over oorzaken en gevolgen van allerlei gebeurtenissen. Wat is waar en wat is onwaar? Wat voor de een vaststaande waarheid is, wordt door een ander absolute onzin gevonden. De snelheid waarmee nieuwsberichten via sociale media worden gelanceerd, vereist een vertraging in onze meningsvorming. We moeten ons verdiepen in de materie. De achtergronden onderzoeken. Betrouwbare bronnen vinden. Over bezoekers van de Pauluskerk, dak-

Niet alles geloven wat je denkt Bus te water, 112 bellen of toch niet?

en thuislozen, verslaafden en vluchtelingen worden gemakkelijk allerlei oordelen gevormd. Aan ons de taak om in onze sociale

netwerken met kracht rond te bazuinen: Verdiep u ergens in, voordat u uw mening geeft!

Hans Valkenburg

“Wie had dat gedacht”

Naam: Marian, een naam door haar moeder gegeven. Haar vader noemde haar Janny, dit vond hij een leuke naam. Marian is na de scheiding van haar ouders bij haar vader gaan wonen samen met haar broer en zus. Zij werd in die tijd Janny genoemd.

Geboren: Den Helder

Opgegroeid: Marian is opgegroeid in het tuindorp te Den Helder. Haar vader was timmerman. Marian was veel ziek in haar kindertijd. Zo heeft ze TBC gehad en een aantal keer een longontsteking. Ze kon toen moeilijk meekomen op school. Ze heeft een jaar op een meisjesinternaat gezeten, hier heeft ze veel geleerd maar ook zeker lol gehad.

Toen Marian 19 jaar was heeft zij 1,5 jaar op Texel gewoond waar zij een waanzinnige tijd heeft gehad. Na die tijd ging ze weer in Den Helder wonen waar zij zwanger raakte van een jongen die ze daar had leren kennen. Negen maanden later werd haar eerste dochtertje geboren. Marian ging op zoek naar werk en kwam te werken in een café in Den Helder. Hier ontmoette zij haar eerste man met wie zij nog een kindje kreeg. Zij kochten samen een huis in Den Helder. Haar man zag Marians eerste kind als eigen en zette haar ook op zijn naam.

Later kreeg haar man een aanbod om naar Curaçao te gaan voor drie jaar. Marian bleef achter met de kinderen en door de lange tijd alleen hield het huwelijk geen stand. Marian werd verliefd op een andere man met wie zij een tweeling kreeg. Helaas bleek deze man niet wie hij leek te zijn en deze relatie eindigde. Marian was ontzettend verdrietig en kwam in een moeilijke periode van haar leven terecht. Haar kinderen moesten hierdoor noodgedwon-

gen in een pleeggezin worden opgenomen. Marian heeft haar kinderen gebeld toen ze 18 waren of ze er aan toe waren om hun moeder weer te spreken of te ontmoeten. Hier waren haar kinderen nog niet aan toe. Daarna heeft ze lange tijd geen contact met hen gehad. In de tussentijd leerde zij een man in Rotterdam kennen. Zij hebben 27 jaar een relatie gehad, dit was een hele fijne tijd. Toen haar man overleed kwam Marian behoorlijk in de put terecht. Via via kwam zij in de Pauluskerk terecht waar zij heel goed is geholpen door dominee Couvée. In 2011 is zij gedoopt door de dominee zelf. Twee weken later kreeg zij het fijne nieuws dat haar zoon die inmiddels in Canada woont contact met haar wilde opnemen. Dit contact verloopt goed. Ook heeft Marian weer contact met haar dochter, zij is hier erg blij mee.

Motivatie: Marian wordt gelukkig van een goed gesprek met haar zoon of dochter. Ook breien en nieuwe mensen ontmoeten op een leuk feestje maken haar blij. Verder vindt ze het kerkcafé en de kerkdienst in de Pauluskerk fijn.

Hobby's: Marian houdt erg van breien, ook fotograferen vindt zij leuk en het luisteren naar muziek.

Geluksgetal: Dit is het getal zeven. Op de vraag "waarom is dit je lievelingsgetal?" antwoordt Marian dat dit zo is omdat haar laatste man met wie zij 27 jaar samen is geweest op 7-07-1950 is geboren.

Lievelingskleur: Dit zijn de kleuren lila en paars.

Lievelingsmuziek: Marian houdt voornamelijk van de muziek van Queen, Eric Clapton en Marco Borsato.

Lisa Hendriks

ACTIVITEITEN PAULUSKERK

Open Huis

Iedere dag van de week → 9:00 - 21:00 uur

Open Atelier

Maandag en donderdag → 13:30 - 16:30 uur

Woensdag → 17:30 - 20:30 uur

Medische dienst (uitsluitend op afspraak)

Voor het maken van een afspraak:

Tel. 010 - 413 56 00 (maandag t/m donderdag)

Eethuis

Iedere dinsdag-, donderdag- en vrijdagavond

→ 17:00 - 18.00 uur

Voedselbank Elke vrijdag → 9:30 - 11:30 uur

Juridisch inlooppreekuur

Iedere dinsdagmiddag → 13:00 - 17:00 uur

Vluchtelingenspreekuur

Iedere dinsdag → vanaf 11.00 uur

Iedere donderdag → vanaf 14.00 uur

Maatschappelijk werk spreekuur

Iedere dinsdag → van 9.30 - 16.00 uur

Iedere donderdag → van 9.30 - 12.00 uur

Kledinghuis

Dinsdag-, donderdag- en vrijdag

→ 9:00 - 16.00 uur

Taallessen

(info: www.pauluskerkrotterdam.nl)

Muziekavond

(info: www.pauluskerkrotterdam.nl)

Avondgebod

Iedere vrijdagavond → 20:00 uur

Kerkcafé

Iedere werkdag → 12:00 - 13:00 uur

Zondagmiddag → 16:30

Kerkdienst

Elke 1e zondag van de maand → 10:30 uur

Begeleide stilteviering

Elke 2e zondag van de maand → 10:30 uur

Engelstalige dienst

Elke 3e zondag van de maand → 10:30 uur

Bezoekadres Pauluskerk:

Mauritsweg 20, 3012 JR Rotterdam.

Voor meer informatie over activiteiten van de Pauluskerk zie ook www.pauluskerkrotterdam.nl

COLOFON

Pauluswerk beschrijft activiteiten van de Pauluskerk en is bedoeld voor leden, vrienden en belangstellenden van de Pauluskerk.

REDACTIE

Dick Couvée en Hans Valkenburg.

Het eerstvolgende nummer verschijnt februari 2017. Reacties, mededelingen en bijdragen voor dit nummer kunnen tot uiterlijk 22 januari 2017 gestuurd worden naar:

Stichting Samen 010,

Hang 7, 3011 GG Rotterdam

T.: 010 - 466 67 22, e-mail: info@samen010.nl

Plaatsing is ter beoordeling aan de redactie.

Ontwerp: Studio Voetnoot, Utrecht Druk:

Drukkerij Kapsenberg van Waesberge, Rotterdam